

॥ मण्डलब्राह्मणोपनिषत् ॥

बाह्यान्तस्तारकाकरं व्योमपञ्चकविग्रहम् ।
 राजयोगैकसंसिद्धं रामचन्द्रमुपास्महे ॥
 ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते ।
 पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥
 ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
 ॐ यज्ञवल्क्यो ह वै महामुनिरादित्यलोकं जगाम ।
 तमादित्यं नत्वा भो भगवन्नादित्यात्मतत्त्वमनुब्रूहीति ।
 सहोवाच नारायणः ।
 ज्ञानयुक्तयमाद्यष्टाङ्गयोग उच्यते ।
 शीतोष्णाहारनिद्राविजयः सर्वदा शान्तिर्निश्चलत्वं
 विषयेन्द्रियनिग्रहश्चैते यमाः ।
 गुरुमक्तिः सत्यमार्गानुरक्तिः सुखागतवस्त्वनुभवश्च
 तद्वस्त्वनुभवेन तुष्टिर्निःसङ्गता एकान्तवासो मनोनिवृत्तिः
 फलानभिलाषो वैराग्यभावश्च नियमाः ।
 सुखासनवृत्तिश्चीरवासाश्चैवमासननियमो भवति ।
 पूरककुम्भकरेचकैः षोडशचतुष्षष्ठि-
 द्वात्रिऽन्शत्सङ्घयया यथाक्रमं प्राणायामः ।
 विषयेभ्य इन्द्रियार्थभ्यो मनोनिरोधनं प्रत्याहारः ।
 सर्वशरीरेषु चैतन्यैकतानता ध्यानम् ।
 विषयव्यावर्तनपूर्वकं चैतन्ये चेतःस्थापनं
 धारणं भवति ।
 ध्यानविस्मृतिः समाधिः ।
 एवं सूक्ष्माङ्गानि । य एवं वेद स मुक्तिभागभवति ॥१॥
 देहस्य पञ्चदोषा भवन्ति कामक्रोधनिःश्वासभयनिद्राः ।
 तन्निरासस्तु निःसङ्ख्लपक्षमालघ्वाहारप्रमादतातत्त्वसेवनम् ।
 निद्राभयसरीसृपं हिंसादितरङ्गं तृष्णावर्तं
 दारपङ्कं संसारवार्धं तर्तुं सूक्ष्ममार्गमवलम्ब्य
 सत्त्वादिगुणानन्तिकम्य तारमवलोकयेत् ।
 भ्रमध्ये सञ्चिदानन्दतेजःकूटरूपं तारकं ब्रह्म ।
 तदुपायं लक्ष्यत्रयावलोकनम् ।
 मूलाधारादारभ्य ब्रह्मरन्ध्रपर्यन्तं सुषुम्ना सूर्याभा ।
 मृणालतन्तुसूक्ष्मा कुण्डलिनी । ततो तमोनिवृत्तिः ।

तद्वर्णनात्सर्वपापनिवृत्तिः । तर्जन्यग्रोन्मीलितकर्णरन्नद्वये
 फूत्कारशब्दो जायते । तत्र स्थिते मनसि चक्षुर्मध्यं नीलज्योतिः
 पश्यति । एवं हृदयेऽपि । बहिर्लक्ष्यं तु नासाग्रे चतुः-
 षडष्टदशद्वादशाङ्गुलीभिः क्रमान्नीलद्वुतिश्यामत्व-
 सदृग्रक्तभङ्गीस्फुरत्पीतवर्णद्वयोपेतं व्योमत्वं पश्यति
 स तु योगी चलनदृष्ट्या व्योमभागवीक्षितुः पुरुषस्य
 दृष्ट्यग्रे ज्योतिर्मयूखा वर्तन्ते । तद्वृष्टिः स्थिरा भवति ।
 शीर्षोपरि द्वादशाङ्गुलिमानज्योतिः पश्यति तदाऽमृतत्वमेति ।
 मध्यलक्ष्यं तु प्रातश्चित्रादिवर्णसूर्यचन्द्रवह्निज्वाला-
 वलीवत्तद्विहीनान्तरिक्षवत्पश्यति ।
 तदाकाराकारी भवति । अभ्यासान्निर्विकारं
 गुणरहिताकाशं भवति । विस्फुरत्तारकाकारगाढ-
 तमोपमं पराकाशं भवति । कालानलसमं
 द्योतमानं महाकाशं भवति । सर्वोत्कृष्ट-
 परमाद्वितीयप्रद्योतमानं तत्त्वाकाशं भवति ।
 कोटिसूर्यप्रकाशं सूर्यकाशं भवति ।
 एवमभ्यासात्तन्मयो भवति । य एवं वेद ॥ २ ॥
 तद्योगं च द्विधा विद्धि पूर्वोत्तरविभागतः ।
 पूर्वं तु तारकं विद्यादमनस्कं तदुत्तरमिति ।
 तारकं द्विविधम् । मूर्तितारकममूर्तितारकमिति ।
 यदिन्द्रियान्तं तन्मूर्तितारकम् । यद्भूयुगातीतं
 तदमूर्तितारकमिति । उभयमपि मनोयुक्तमम्यसेत् ।
 मनोयुक्तान्तरदृष्टिस्तारकप्रकाशाय भवति ।
 भूयुगमध्यविले तेजस आविर्भावः । एतत्पूर्वतारकम् ।
 उत्तरं त्वमनस्कम् । तालुमूलोर्ध्वभागे महाज्योतिर्विद्यते ।
 तद्वर्णनादणिमादिसिद्धिः । लक्ष्येऽन्तर्बाह्यायां
 दृष्टौ निमेषोन्मेषवर्जितायां च इयं शाम्भवी
 मुद्रा भवति । सर्वतन्त्रेषु गोप्यमहाविद्या भवति ।
 तज्जानेन संसारनिवृत्तिः । तत्पूजनं मोक्षफलदम् ।
 अन्तर्लक्ष्यं जलज्योतिःस्वरूपं भवति । महर्षिवेद्यं
 अन्तर्बाह्येन्द्रियैरदृश्यम् ॥ ३ ॥
 सहस्रारे जलज्योतिरन्तर्लक्ष्यम् । बुद्धिगुहायां
 सर्वाङ्गसुन्दरं पुरुषरूपमन्तर्लक्ष्यमित्यपरे ।
 शीर्षान्तर्गतमण्डलमध्यगं पञ्चवक्त्रमुमासहायं
 नीलकण्ठं प्रशान्तमन्तर्लक्ष्यमिति केचित् ।
 अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽन्तर्लक्ष्यमित्येके ।

उक्तविकल्पं सर्वमात्मैव । तल्लक्ष्यं शुद्धात्मदृष्ट्या
 वा यः पश्यति स एव ब्रह्मनिष्ठो भवति । जीवः
 पञ्चविंशकः स्वकल्पितचतुर्विंशतितत्त्वं परित्यज्य
 षड्विंशः परमात्माहमिति निश्चयाज्जीवन्मुक्तो भवति ।
 एवमन्तर्लक्ष्यदर्शनेन जीवन्मुक्तिदशायां स्वयमन्तर्लक्ष्यो
 भूत्वा परमाकाशाखण्डमण्डलो भवति ॥ ४ ॥
 इति प्रथमं ब्राह्मणम् ॥
 अथ ह याज्ञवल्क्य आदित्यमण्डलपुरुषं पप्रच्छ ।
 भगवन्नन्तर्लक्ष्यादिकं बहुधोक्तम् । मया तन्न
 ज्ञातम् । तद्ब्रह्महि मह्यम् । तदुहोवाच पञ्चभूत-
 कारणं तडित्कूटाभं तद्वच्चतुःपीठम् । तन्मध्ये
 तत्त्वप्रकाशो भवति । सोऽतिगूढं अव्यक्तश्च ।
 तज्ज्ञानप्लवाधिरूढेन ज्ञेयम् । तद्वाह्याभ्यन्तर्लक्ष्यम् ।
 तन्मध्ये जगल्लीनम् । तन्नादबिन्दुकलातीतमखण्डमण्डलम् ।
 तत्सगुणनिर्गुणस्वरूपम् । तद्वेत्ता विमुक्तः । आदावग्निमण्डलम् ।
 तदुपरि सूर्यमण्डलम् । तन्मध्ये सुधाचन्द्रमण्डलम् ।
 तन्मध्ये खण्डब्रह्मतेजोमण्डलम् । तद्विद्युल्लेखावच्छुकल-
 भास्वरम् । तदेव शाम्भवीलक्षणम् । तदर्शने तिस्रो मूर्तय
 अमा प्रतिपत्पूर्णिमा चेति । निमीलितदर्शनममादृष्टिः ।
 अर्धोन्मीलितं प्रतिपत् । सर्वोन्मीलिनं पूर्णिमा भवति । तासु
 पूर्णिमाभ्यासः कर्तव्यः तल्लक्ष्यं नासाग्रम् । तदा
 तालुमूले गाढतमो दृश्यते । तदभ्यासादखण्डमण्डलाकार-
 ज्योतिर्दृश्यते । तदेव सच्चिदानन्दं ब्रह्म भवति । एवं
 सहजानन्दे यदा मनो लीयते तदा शान्तो भवी भवति । तामेव
 खेचरीमाहुः । तदभ्यासान्मनःस्थैर्यम् । ततो वायुस्थैर्यम् ।
 तच्चिह्नानि । आदौ तारकवद्वृश्यते । ततो वज्रदर्पणम् । तत
 उपरि पूर्णचन्द्रमण्डलम् । ततो वह्निशिखामण्डलं क्रमादृश्यते ॥ १ ॥
 तदा पश्चिमाभिमुखप्रकाशः स्फटिकधूम-
 बिन्दुनादकलानक्षत्रखद्योतदीपनेत्रसर्वणनव-
 रत्नादिप्रभा दृश्यन्ते । तदेव प्रणवस्वरूपम् ।
 प्राणापानयोरैक्यं कृत्वा धृतकुम्भको नासाग्र-
 दर्शनदृढभावनया द्विकराङ्गुलिभिः षण्मुखी-
 करणेन प्रणवध्वनिं निशम्य मनस्तत्र लीनं भवति ।
 तस्य न कर्मलेपः । रवेरुदयास्तमययोः किल कर्म
 कर्तव्यम् । एवंविदश्चिदादित्यस्योदयास्तमयाभावा-
 त्सर्वकर्माभावः । शब्दकाललयेन दिवारात्यतीतो भूत्वा

सर्वपरिपूर्णज्ञानेनोन्यान्यवस्थावशेन ब्रह्मैक्यं
 भवति । उन्मन्या अमनस्कं भवति । तस्य निश्चिन्ता
 ध्यानम् । सर्वकर्मनिराकरणमावाहनम् ।
 निश्चयज्ञानमासनम् । उन्मनीभावः पाद्यम् ।
 सदाऽमनस्कमर्घ्यम् । सदादीप्तिरपारामृतवृत्तिः
 स्नानम् । सर्वत्र भावना गन्धः । दृक्स्वरूपावस्थान-
 मक्षताः । चिदाप्तिः पुष्पम् । चिदग्निस्वरूपं धूपः ।
 चिदादित्यस्वरूपं दीपः । परिपूर्णचन्द्रामृतरसस्यैकीकरणं
 नैवेद्यम् । निश्चलत्वं प्रदक्षिणम् । सोहंभावो नमस्कारः ।
 मौनं स्तुतिः । सर्वसन्तोषो विसर्जनमिति य एवं वेद । ॥२॥
 एवं त्रिपुत्यां निरस्तायां निस्तरङ्गसमुद्रवन्निवात-
 स्थितदीपवदचलसंपूर्णभावाभावविहीनकैवल्यदोतिर्भवति ।
 जाग्रन्निन्दान्तःपरिज्ञानेन ब्रह्मविज्ञवति ।
 सुषुप्तिसमाध्योर्मनोलयाविशेषेऽपि महदस्त्युभयो-
 र्भेदस्त्तमसि लीनत्वान्मुक्तिहेतुत्वाभावाच्च । समाधौ
 मृदिततमोविकारस्य तदाकाराकारिताखण्डाकार-
 वृत्त्यात्मकसाक्षिचैतन्ये प्रपञ्चलयः संपद्यते
 प्रपञ्चस्य मनःकल्पितत्वात् । ततो भेदाभावात्कदाचि-
 द्विहिंगतेऽपि मिथ्यात्वभानात् । सकृदिभातसदानन्दा-
 नुभवैकगोचरो ब्रह्मवित्तदेव भवति । यस्य सङ्कल्पनाशः
 स्यात्स्य मुक्तिः करे स्थिता । तस्माङ्गावाभावौ परित्यज्य
 परमात्मध्यानेन मुक्तो भवति । पुनःपुनः सर्वावस्थासु
 ज्ञानज्ञेयौ ध्यानध्येयौ लक्ष्यालक्ष्ये दृश्यादृश्ये
 चोहापोहादि परित्यज्य जीवन्मुक्तो भवेत् । य एवं वेद ॥३॥
 पञ्चावस्थाः जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तितुरीयतुरीयातीताः ।
 जाग्रति प्रवृत्तो जीवः प्रवृत्तिमार्गासक्तः ।
 पापफलनरकादिमांस्तु शुभकर्मफलस्वर्गमस्त्वति
 काङ्क्षते । स एव स्वीकृतवैराग्यात्कर्मफलजन्माऽलं
 संसारबन्धनमलमिति विमुक्त्यभिमुखो निवृत्तिमार्ग-
 प्रवृत्तो भवति । स एव संसारतारणाय गुरुमाश्रित्य
 कामादि त्यक्त्वा विहितकर्माचरन्साधनचतुष्यसंपन्नो
 हृदयकमलमध्ये भगवत्सत्तामात्रान्तर्लक्ष्यरूपमासाद्य
 सुषुप्त्यवस्थाया मुक्तब्रह्मानन्दस्मृतिं लब्ध्वा
 एक एवाहमद्वितीयः कञ्चित्कालमज्ञानवृत्त्या
 विस्मृतजाग्रद्वासनानुफलेन तैजसोऽस्मीति तदुभयनिवृत्त्या
 प्राज्ञ इदानीमस्मीत्यहमेक एव स्थानमेदादवस्थामेदस्य

परंतु नहि मदन्यदिति जातविवेकः शुद्धदैतब्रह्माहमिति
 भिदागन्धं निरस्य स्वान्तर्बिजृभितभानुमण्डलध्यान-
 तदाकाराकारितपरब्रह्माकारितमुक्तिमार्गमारुदः
 परिपक्वो भवति । सङ्कल्पादिकं मनो बन्धहेतुः । तद्वियुक्तं
 मनो मोक्षाय भवति । तद्वांश्चक्षुरादिवाह्यप्रपञ्चरतो
 विगतप्रपञ्चगन्धः सर्वजगदात्मत्वेन पश्यस्त्यक्ताहङ्कारो
 ब्रह्माहमस्मीति चिन्तयन्निदं सर्वं यदयमात्मेति
 भावयन्कृतकृत्यो भवति ॥ ४ ॥
 सर्वपरिपूर्णतुरीयातीतब्रह्मभूतो योगी भवति ।
 तं ब्रह्मेति स्तुवन्ति । सर्वलोकस्तुतिपात्रः सर्वदेश-
 संचारशीलः परमात्मगग्ने बिन्दुं निक्षिप्य
 शुद्धदैताजाङ्गसहजामनस्कयोगनिद्राखण्डा-
 नन्दपदानुवृत्या जीवन्मुक्तो भवति । तच्चानन्द-
 समुद्रमग्ना योगिनो भवन्ति । तदपेक्षया इन्द्रादयः
 स्वल्पानन्दाः । एवं प्राप्तानन्दः परमयोगी भवतीत्युपनिषत् ॥ ५ ॥
 इति द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥ २ ॥
 याज्ञवल्क्यो महामुनिर्मण्डलपुरुषं पप्रच्छ
 स्वामिन्नमनस्कलक्षणमुक्तमपि विस्मृतं
 पुनस्तल्लक्षणं द्वौहीति । तथेति मण्डलपुरुषोऽब्रवीत् ।
 इदममनस्कमतिरहस्यम् । यज्ञानेन कृतार्थो
 भवति तन्नित्यं शांभवीमुद्रान्वितम् । परमात्मदृष्ट्या
 तत्प्रत्ययलक्ष्याणि दृष्ट्वा तदनु सर्वेशमप्रमेयमजं
 शिवं परमाकाशं निरालम्बमद्यं ब्रह्मविष्णुरुद्रादीना-
 मेकलक्ष्यं सर्वकारणं परंब्रह्मात्मन्येव पश्यमानो
 गुहाविहरणमेव निश्चयेन ज्ञात्वा भावाभावादिद्वन्द्वातीतः
 संविदितमनोन्मन्यनुभवस्तदनन्तरमखिलेन्द्रियक्षयवशादमनस्क-
 सुखब्रह्मानन्दसमुद्रे मनःप्रवाहयोगस्तुपनिवातस्थितदीपवदचलं
 परंब्रह्म प्राप्नोति । ततः शुष्कवृक्षवन्मूर्च्छानिद्रामय-
 निःश्वासोच्छवासाभावान्नद्वन्द्वः सदाचञ्चलगात्रः
 परमशान्तिं स्वीकृत्य मनः प्रचारशून्यं परमात्मनि लीनं भवति ।
 पयस्त्रावानन्तरं धेनुस्तनक्षीरमिव सर्वेन्द्रियवर्गे परिनष्टे
 मनोनाशं भवति तदेवामनस्कम् । तदनु नित्यशुद्धः
 परमात्माहमेवेति तत्त्वमसीत्युपदेशेन त्वमेवाहमहमेव
 त्वमिति तारकयोगमार्गेणाखण्डानन्दपूर्णः कृतार्थो भवति ॥ ६ ॥
 परिपूर्णपराकाशमग्नमनाः प्राप्तोन्मन्यवस्थः
 सन्यस्तसर्वेन्द्रियवर्गः अनेकजन्मार्जितपुण्यपुञ्जपक्व-

कैवल्यफलोऽखण्डानन्दनिरस्तर्सर्वक्लेशकश्मलो ब्रह्माहमस्मीति
 कृतकृत्यो भवति । त्वमेवाहं न भेदोऽस्ति पूर्णत्वात्परमात्मनः ।
 इत्युच्चरन्त्समालिङ्ग्य शिष्यं ज्ञप्तिमनीनयत् ॥ २ ॥
 इति तृतीयं ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥
 अथ ह याज्ञवल्क्यो मण्डलपुरुषं पप्रच्छ
 व्योमपञ्चकलक्षणं विस्तरेणानुबूहीति । स
 होवाचाकाशं पराकाशं महाकाशं
 सूर्यकाशं परमाकाशमिति पञ्च भवन्ति ।
 बाह्याभ्यन्तरमन्धकारमयमाकाशम् ।
 बाह्याभ्यन्तरे कालानलसदृशं पराकाशम् ।
 सबाह्याभ्यन्तरे परिमितद्युतिनिभं तत्त्वं महाकाशम् ।
 सबाह्याभ्यन्तरे सूर्यनिभं सूर्यकाशम् ।
 अनिर्वचनीयज्योतिः सर्वव्यापकं निरतिशयानन्दलक्षणं
 परमाकाशम् । एवं तत्तल्लक्ष्यदर्शनात्तद्वूपो भवति ।
 नवचक्रं षडाधारं त्रिलक्ष्यं व्योमपञ्चकम् ।
 सम्यगेतन्न जानाति स योगी नामतो भवेत् ॥ १ ॥
 इति चतुर्थं ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥
 सविषयं मनो बन्धाय निर्विषयं मुक्तये भवति ।
 अतः सर्वं जगच्चित्तगोचरम् । तदेव चित्तं निराश्रयं
 मनोन्मन्यवस्थापरिपक्वं लययोग्यं भवति । तल्लयं
 परिपूर्णं मयि समभ्यसेत् । मनोलयकारणमहमेव ।
 अनाहतस्य शब्दस्य तस्य शब्दस्य यो ध्वनिः ।
 ध्वनेरन्तर्गतं ज्योतिज्योतिरन्तर्गतं मनः ।
 यन्मनस्त्रिजगत्सृष्टिस्थितिव्यसनकर्मकृत् ।
 तन्मनो विलयं याति तद्विष्णोः परमं पदम् ।
 तल्लयाच्छुद्धाद्वैतसिद्धिर्भेदाभावात् ।
 एतदेव परमतत्त्वम् । स तज्ज्ञो बालोन्मत्त-
 पिशाचवज्जडवृत्त्या लोकमाचरेत् एवममनस्काम्यासेनैव
 नित्यतृप्तिरल्पमूलपुरीषमितभोजनदृढाङ्गा-
 जाड्यनिद्रादृग्वायुचलनाभावब्रह्मदर्शनाज्ञात-
 सुखस्वरूपसिद्धिर्भवति । एवं चिरसमाधिजनित-
 ब्रह्मामृतपानपरायणोऽप्सौ संन्यासी परमहंस
 अवधूतो भवति । तद्वर्णेन सकलं जगत्पवित्रं भवति ।
 तत्सेवापरोऽज्ञोऽपि मुक्तो भवति । तत्कुलमेकोत्तरशतं तारयति ।
 तन्मातृपितृजायापत्यवर्गं च मुक्तं भवतीत्युपनिषत् ॥
 ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते ।

पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
इति मण्डलब्राह्मणोपनिषत्समाप्ता ॥

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com
Last updated April 25, 2000